

Хлопчик у Христа на ялинці (скорочено)

Федір Достоєвський

Ця розповідь Федора Достоєвського складається з двох частин

У першій частині, яка називається Хлопчик з ручкою описується непросте життя бездомних дітей. Зграя Халатников алкоголіків відправляють дітей в страшний мороз, практично роздягненими, просити милостиню, з метою роздобути грошей на чергову порцію випивку. Діти після роботи повертаються в брудні підвали, із здобутими копійками, де спиваються, терплять побої, переносять голод і холод. Таке жахливе дитинство робить їх дикими істотами, змушує ступити на стежку злочинності, опускаючись на саме дно.

Друга частина розповіді так і називається, Хлопчик у Христа на ялинці

Автор описує маленького хлопчика років шести, що прокинувся в переддень Різдва в сирому підвалі, котрий тремтить від холоду. Поруч лежить його померла мати, покрутившись біля неї і роблячи безуспішні спроби розбудити її, змагаючи від голоду і нудьги, самотній дитина відправляється бродити по різдвяним вулицях.

Хлопчисько йде по пухкому білому снігу, легко одягнений, відчуваючи як болять його пальчики від холоду. Він дивується красивому і ошатному місту. Там звідки він родом, вночі горить один лише ліхтар, бігають цілі зграї гавкають собак, кругом низькі будиночки, проте там він хоча б був нагодований. Повз проходять охоронці порядку, роблячи вигляд, що не помічають його.

Блукаючи по зимових вулицях, розглядає як за великими вікнами, чисті, ситі і красиво одягнені дітки сміються, танцюють і грають навколо якихось дерев. Бачить, як за накритими столами сидять багаті барині, в кімнаті стоять прикрашені дерева, до них в будинок заходить багато панів, яких вони пригощають різними пирогами.

Хлопчик вирішується зайти в будинок, однак люди кричать і женуть його геть. Нікому немає діла до бідного нещасного хлопчика, а все сильніше і сильніше болять пальчики на ніжках.

Дитині стає страшно і самотньо і в одній з підворіть він засинає і замерзає.

Далі сюжет розвивається фантастичним чином, хлопчик воскресає вже на Небесах і потрапляє на райське ялинку до Христа. Тут він спостерігає світлих діточок, літають навколо нього, та й сам він літає. Розкішні ошатні ялинки радують його погляд. Дітки обіймають, цілують його, він бачить свою люблячу маму. Хлопчисько щасливий, тут він відчуває теплу дружню атмосферу, тут він знаходить будинок, де його люблять і піклуються про нього.

Автор своєю розповіддю хоче нагадати людям про милосердя. Байдужість – страшна річ. Адже дитячі сльози і страждання це результат гріховного життя дорослих.